

העם

זו דעת הרחוב

השלכות תוצאותיו של

מישפט ירלין ערדין

אינן ברורות — אך

לציבור כבר יש מה לומר

בעיקבות מישפטו של אשר ירלין ותוצאתו, יצאו כתבי העולם הזה לערוך מישאל-רחוב, כמיטב המסורת הנהוגה בעיתון מה שנים, על-מנת לעמוד על תגובותיו של הציבור למישפט.

והרי לקט תשובות אופייניות:
 ● עדי חלבי (20), עובד דפוס, תושב תל-אביב, צבר: "העונש קל מדי ביחס לבה שהאיש עשה. אם נחשב שמוה עוד יורידו לו שליש על התנהגות טובה, הרי זה ממש כלום. ירלין היה צריך להיכנס הרבה יותר."
 ● אריה גמליאל (25), ראש "כולל" שדרות, תושב נתיבות, צבר: "זה עניין הילכתי, הרבנים צריכים לפסוק בזה, היו צריכים להעמידו לדין בפני בית-דין רבני. לפסקיהן האזרחי איננו מוכן להתייחס, אני לא מכיר בו."
 ● שימעון יהונתן (40), מורה, תושב תל-אביב, צבר: "זה מעט מאד, ממש

שנים. בתור איש מכובד, שעשה הרבה לטובת אחרים, היו צריכים לפטור אותו בעונש קל בהרבה."
 ● יוסף כהן (72), פנסיונר, תושב תל-אביב, יליד יוגוסלביה: "ירלין? לא שמעתי עליו כלום. אני בקושי קורא עיתונים, ואף פעם לא שמעתי על פרשה כזו."

השטחים

עליה בתברון

שוב מטשטשים את

האמת על מה שקרה

במערת-המכפלה

הקצין הצעיר שהיה מופקד על משמר צה"ל במערת-המכפלה בחברון הודקה. בי-מעלה הדרך המובילה אל פתח המערה, צע-דה חבורת אבלים שנשאה עמה ארון-מתים. היתה זו הלוויה שיגרתיית של מוסל-מי חברון, הנוהגים להוביל את מתיהם דרך מערת-המכפלה אל מקום מנוחתם ה-אחרון.

כאשר נכנסו המלווים עם הארון אל תוך המערה, הם עשו דרכם אל האולם שם נמצאים קברי-האבות. הקצין ערך את חבורת החיילים הקטנה שהיתה עמו בי-מקום כדי לחסום את דרך האבלים.

בית-הכנסת של הרבנות הצבאית במערת המכפלה

פרובוקציה וגיבוי

"תעברו מסביב, לא דרך כאן!" קרא לעברם, האבלים הנועמים שלא ציפו למת-סוף בדרכם התקבצו מסביב לקצין, "כל-ההללויות עוברות דרך כאן", הסבירו לו. אבל הקצין עמד על שלו. כאשר התלהטו הרוחות ומלווי המת התעקשו לעבור דרך אולמות קברי האבות והאמהות, הורה הקצין לעצורם. הוא הפעיל נגדם גז-מדמיע. כשאול הגז הוא הורה לחייליו להשתמש במספרי-כיבוי כנגד האבלים. רק אז נכנעו המוסלמים האבלים, צייתו להוראות הקצין, הקצין חרג מסמכותו. החלטתו של אותו קצין צה"ל צעיר למנוע את מסע ה-הלוויה המוסלמי דרך אולמות קברי האבות היתה חריגה מסמכותו.

מאו נכבשה חברון במלחמת ששת-הימים והוקם בית-כנסת במערת המכפלה סוכם על דעת כל הנוגעים בדבר כי הנור-גז הדתי המוסלמי ממשך לתפוס במע-רה. ישראל קיבלה את הסטאטוס-קוו בי-ענייני-הדת במקום. מעולם לא בוטלה זכר-תם של המוסלמים לערוך את הלוויותיהם דרך אולמות מערת-המכפלה.

הקצין שהורה לעצור את ההלוויה פשוט לא ידע על כך. הפקודה הבלתי-חוקית שי-נתן לחייליו להפעיל את מספרי-כיבוי לפי-זור האבלים נרמה להשחתת פרוכות ו-שטיחים במסיגד שבמערה — אביזרים משייהקדושה שלהם.

במקום לנוף בקצין, שלא ידע את הנוהל המקובל במקום, ולהתנצל בפני מוסלמי חבי-רון, ננקטה שוב השיטה הישנה שגרמה (המשך בעמוד 27)

2976-3	16%	54.6%	16%
2631-70	16%	54.6%	16%
1639	16%	54.6%	16%
423	16%	54.6%	16%
206	16%	54.6%	16%
119	16%	54.6%	16%
110	16%	54.6%	16%
330	16%	54.6%	16%
177	16%	54.6%	16%
118	16%	54.6%	16%
199	16%	54.6%	16%
14	16%	54.6%	16%
100	16%	54.6%	16%
93	16%	54.6%	16%
178	16%	54.6%	16%
07	16%	54.6%	16%
98	16%	54.6%	16%
10	16%	54.6%	16%
128	16%	54.6%	16%
118	16%	54.6%	16%

סקוב! זהו פתק שהועבר לראש-הממשלה על-ידי מטה הבחירות שלו, יום לפני ההצבעה על מועמד המפלגה לראשות-הממשלה, בפתק נרשמה תחזית צפויה של הצבעת צירי הוועדה, לפי השתייכותם למחוזות. הפתק נקרא לפיסות קטנות על בימת הוועדה, נאסף על-ידי כתב העולם הזה, שוחזר והודבק. בפתק מופיעה ההערכה כיצד יצביעו הצירים. רבין קיבל בעת ההצבעה, למחרת, שישה קולות יותר מהצפוי.

רבי יורם, מאנשי מטהו של רבין, מנסה להרגיע את אחת מעובדי דות המטה שהתמוטטה וכימעט שהתעלפה, כשנודע לה כי רבין אכן גבו על פרס.

חלקו הקולות בין פרס לרבין שווה בשווה. לעומת זאת היה ליצחק רבין יתרון בין הצירים שלא השתייכו למחוזות כלשהם. מתוך 118 צירים כאלה, הביעו את תמיכתם בו 78 ואילו בעד פרס הצביעו רק 46. ההפרש בין הקולות שקיבל שימעון פרס בקלפיות (1404 קול) לעומת מה שניבאה לו התחזית של מטה רבין (1192) נובע מכך שכמאתיים צירים שלא זיהו על-ידי אנשי מטה רבין, או לא אותו על-ידים, הצביעו למעשה בעד פרס.

מסקנה נוספת המתבקשת בעיקבות חשי-פת סקר זה: הודעות מטה רבין, כי מובי-טח ליצחק רבין רוב בהצבעה, היו אמיי-נות יותר מאלה של אנשי מטה פרס, שי-טענו אותה הטענה עצמה.

במחוז ירושלים זכה פרס ברוב של 111 קולות לעומת 95; במחוז תל-אביב קיבל פרס 209 קולות לעומת 136 שניתנו לרבין. אבל במחוז חיפה זכה יצחק רבין ברוב של 162, לעומת 119 הקולות שקיבל פרס. בתישעה המחוזות האחרים הוביל יצחק רבין בראש רק בארבעה מחוזות: מחוז הצפון, מחוז השמרון, מחוז דן צפון (רמת-גן וגיבעתיים) ובמחוז דן דרום (בת-ים וחולון). במחוז הנגב, במחוז השרון וב-מחוז יהודה היה יתרון לפרס. בשני מחוזי-זות: מחוז הדרום ומחוז פתח-תיקות, התי-

רבי מזכירת המטה לבחירת יצחק רבין כמועמד מפלגת העבודה לראשות-הממשלה פורצת בבכי, כאשר נודע לה כי רבין זכה במירוץ מול פרס.